

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 960/2023
27.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Вукашина Живковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Вукашина Живковића, адвоката Весне Броћета, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 526/22 од 08.03.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 635/23 од 15.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.09.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Вукашина Живковића, адвоката Весне Броћета, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 526/22 од 08.03.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 635/23 од 15.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 526/22 од 08.03.2023.године, окривљени Вукашин Живковић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 20.10.2019. до 05.10.2020. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 05.10.2020. до 05.04.2022. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 635/23 од 15.06.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду и жалба браниоца окривљеног Вукашина Живковића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Вукашина Живковића, адвокат Весна Броћета, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Вукашина Живковића у поднетом захтеву истиче да из чињеничног описа кривичног дела у изреци правноснажне пресуде не произлазе сва законска обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, као ни законска обележја саизвршилаштва из члана 33. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје, нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Одредбом члана 33. КЗ прописано је да ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ, по налажењу овог суда, из изреке правноснажне пресуде и то навода да је окривљени Вукашин Живковић, „у урачунљивом стању и са умишљајем, при чему је био свестан противправности и

зобраћености дела и хтео његово извршење, заједно са АА, према коме је поступак правноснажно окончан, неовлашћено производио опојну дрогу марихуану, на тај начин што је посекао један део зрелих стабљика од претходно засађених 340 стабљика, обрао и ставио у ПВЦ џакове....укупне нето масе 1.950 грама...за коју опојну дрогу је вештачењем утврђено да садржи психоактивну компоненту ТХЦ у концентрацији већој од 0,3%, а канабис и ТХЦ се налазе на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци...“, а у време и на месту ближе описаном у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произлази да се у описаним радњама окривљеног Вукашина Живковића стичу сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим.

У описаним радњама означен је саизвршилац кривичног дела окр.АА, чије су радње описане у изреци пресуде којом је он оглашен кривим К 692/15 од 19.07.2016.године. Оба окривљена и њихово поступање у саизвршилаштву наведени су у изреци побијане првостепене пресуде, па код чињенице да је кривични поступак према окривљеном АА раздвојен и посебно довршен, изостанак поновног описивања његових радњи као саизвршиоца не представља недостатак у смислу непостојања елемената кривичног дела окр.Вукашина Живковића, како се у захтеву наводи, због чега су наводи његовог браниоца којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву оспорава чињенична утврђења суда у погледу постојања директног умишљаја, те даје опширну анализу чињеничних утврђења везаних за предузимање активности од стране окривљеног, ДНК трагова, као и чињеница да је пронађен ауто, власништво окривљеног, у близини лица места, али који се не може довести у везу са производњом опојне дроге, те из свега наведеног, бранилац изводи закључке супротне закључцима првостепеног суда у погледу чињеница које је суд утврдио. На овај начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, па се Врховни суд у разматрање и оцену исте није упуштао.

Наводи браниоца окривљеног у погледу погрешне примене Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци („Сл.гласник РС“ бр.38/2019 – означеног у изреци пресуде, иако је на снази у време извршења кривичног дела био Правилник објављен у „Сл.гласник РС“ бр.27/2015), нема значаја јер је садржина оба Правилника у погледу канабиса – иста. Осим тога, бранилац у овом делу захтева за заштиту законитости не указује о којој повреди закона би се радило, па Врховни суд налази да у том делу захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално опредељује и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим, не образлаже у чему се конкретна повреда састоји, из ког разлога захтев за заштиту законитости, ни у том делу нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Вукашина Живковића, адвоката Весне Броћета, Врховни суд је на, основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић